

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Ioannis S. R. E. Cardinalis Bona Opera Omnia

Tribus Tomis comprehensa

Opuscula Spiritiva - I. Horologium Asceticum. II. Principia Vitae Christianae. III. Manuductio ad Coelum. IV. Via Compendii ad Deum. V. De Sacrificio Missae. VI. De Discretionem Spirituum ... Operum Eminentiss. Cardinalis, Tom. I

Bona, Giovanni

Parisiis, 1677

§. 1. De singularum actionum perfectione

urn:nbn:de:hbz:466:1-9969

tu es, Deus meus: aliam non quæro, nec admitto. Illabere cordi meo, & omnibus potentiis meis, Deus vita mea, & amor meus, ut intimè tibi unitus tua semper tuitione protegar ab impetu inimicorum meorum.

Domine Jesu, qui pro me ludibrio haberi, pati, & mori voluisti; et si possem divitiis abundare, nolo, quia tu pauper fuisti: si possem ab omnibus honorari, nolo, quia tu sperni voluisti: Quicquid mundus avidè amplectitur, detestor & abominor propter te, qui Crucis ignominiam pro me amplexus es. Moriar hodie mihi ipsi, ut in te vivam Deus meus; sit vita mea cum Christo abscondita in te: sintque omnes affectus mei cum Christo in te sepulti.

Do tibi Domine, & offero cor meum, ut illud impleas amore tuo, & sapientia tua, ut secundum te vivam & in te, & tu solus regnes in me.

Omnia jura libertatis meæ in manibus tuis fideliter resigno, ut ea utaris secundum beneplacitum tuum in tempore, & in æternitate. Sive me velis abundare, sive penuriam pati; sive vivere, sive mori; fiat voluntas tua.

Amo te Deus meus, quantum possum: quantum gratiâ tuâ mihi largiris, & gaudeo quòd infinitè amabilis es.

C A P U T II.

DE HIS QUÆ QUOTIDIE OCCURRUNT.

§. I. De singularum actionum perfectione.

IN hoc sita est potissima ratio profectus tui, si ea quæ quotidie occurrunt, justè & sanctè peragas. Vita enim spiritualis nihil aliud est, quam series quædam, & catena bonarum exercitationum à mane usque ad vesperam, & à vespera usque ad mane. Facit ad hanc rem Scriptura dicens: *Mandatum hoc quod ego precipio tibi hodie non supra te est, neque procul positum, nec in cælo situm, ut possis dicere. Quis nostrum valet ad cælum ascendere, ut deferat illud*

ad nos, & audiamus, atque opere compleamus? Sed juxta te est sermo valde in ore tuo, & corde tuo, ut facias illum. Non ergo consistit perfectio in multiplicatione operum sublimium, & extraneorum, sed in his quæ quotidie agis, optimè & secundum virtutem exercendis. Iustè quod justum est persequeris.

Ad hoc autem ut opera tua plena & perfecta coram Deo inveniantur, juvabunt hæc documenta.

Primò distribuendum est tempus, & singulæ actiones ita ordinandæ sunt, ut quantum fieri potest, omnia suis horis peragantur. Cave ne multitudine, aut nimia frequentia exercitiorum te obruas, sed exempla Sanctorum imitare, quorum semita, ut lux splendens paulatim crescebat usque ad perfectam diem. Sint apta statui, ætati, & profectui tuo, & quæ semel elegisti, ne facilè mutes. Deducet inconstantia, & nocet crebra mutatio.

II. Omnia propter Deum recta & simplici intentione agenda sunt, omni alio fine excluso, ne fiant hostes tui in capite, & à prava intentione totum opus polluatur. Difficile est omnem gloriæ cupiditatem, omnes humanos respectus, omnem sui quæstionem excludere, & Deo tantum judice contentum esse; ideo ante quodlibet opus subsiste paulisper, nec ab uno ad aliud transi sine prævia aliqua consideratione, qua ipsum opus ad Deum referas, & ad solam gloriam ejus.

III. Cave ne in progressu operis impuritas aliqua subrepat, ne tristitia, vel impatientia ob laborem, ne delectatio vel propria satisfactio permisceatur, & voluptatis gratia expleas, quod propter Deum incæpisti. Quapropter miscendæ frequenter aspirationes, sive orationes jaculatoriæ, quibus anima elevetur ad Deum.

IV. Permagni interest omnia facere coram Deo præfente, & vidente, ejusque auxilium jugiter implorare. Nihil enim à te ipso potes, & ab eo pendes, velut radius à sole, & malleus ab artifice. Ipse est qui operatur omnia in omnibus, ipse vires agenti subministrat.

v. Monet sapiens, ut in omnibus operibus tuis præcellens sis. Id assequeris si omnia feceris cum debita omnium virium mentis & corporis applicatione, serio conatu, & omni meliori modo, quo fieri possunt: si nihil obiter, nihil perfunctoriè aggrediaris, nec ullam quantumvis minimam actionem negligas, nihil enim minimum est quo ingentem Deo gloriam reddere, & magnas tibi divitias comparare potes: si denique attentus sis non solum ad opus, sed ad omnes ejus circumstantias, quia bonum est ex integra causa; malum ex quocumque defectu.

vi. Cum pretium actionum externarum potissimum pendeat ex actibus internis intellectus & voluntatis, in omni prorsus actione præcipua eorum ratio habenda est. Ex parte intellectus prærequiritur circumspectio, & præconsideratio, qua prævideas, in quo perfectio cujusque actionis consistat, quis sit ejus finis, quis modus, qui defectus in ea committi soleant, quomodo præcaveri possint. Ex parte voluntatis exigitur vehemens desiderium propositum opus perficiendi, promptitudo in operando, magnanimitas in removendis difficultatibus, constans deliberatio evitandi omnem defectum, & ad executionem seriosa omnium facultatum applicatio.

vii. Circa exteriora ita occupari par est, ne devotionis internæ spiritus extinguatur. Imò cum operibus externis semper conjungere oportet actus internos diversarum virtutum, atque sic efficere, ut materialiter, & formaliter bona sint, & conformia operibus electorum Dei, quorum omnis pulcritudo ab intus.

viii. Cum aliquid agendum est, illi duntaxat operi corpore & mente incumbere, quod præ manibus habes, omni vel minima de cæteris cogitatione vel cura posthabita, nam omnia tempus habent, & sufficit diei malitia sua. Astus diaboli est injicere de futuro opere sollicitudinem ut sic præsens male fiat. Accedit quod naturaliter actio futura trahit attentionem, & majorem facit in men-

te impressionem, nisi solerter tibi ipsi attendas. Age quod agis tranquillè, nec te præcipites in opere, ut ad aliud festines. Operare modestè, cum hilaritate, sine strepitu, & perturbatione, ac si nihil aliud restaret agendum.

IX. Semper ante oculos versari debet ultimus dies, atque ita unumquodque opus perficiendum, ac si illud postremum foret. Considera an sic ageres, si statim mori deberes. Tibi semper æternitas in mente sit, cui laboras, ad quam pergis. Operibus tuis vel januam tibi aperis felicissimæ æternitatis, vel quibusdam quasi feris & vetricibus claudis.

X. Cave ne in fine operis boni venenum ei dæmon inspergat, qui observat calcaneum tuum. Gratias Deo age, a quo omne bonum procedit, ipsique non tibi gloriam adscribe, ne dicas cum impiis: *Manus nostra excelsa, & non Dominus, fecit hæc omnia.* Agnosce te servum inutilem esse, & cum intimo humilitatis sensu veniam de commissis defectibus deprecare.

XI. Opere peracto ne de aliorum judicio sollicitus sis, nec turberis si res minus prosperè successit. Deus enim non tam spectat quid factum sit, quàm quomodo, & qua intentione. Gaude potius de confusione tui, si qua fuit, & culpam detestare cum proposito emendationis.

XII. Te ipsum denique, & omnia opera tua offeras Deo in unione illius oblationis qua Christus Dominus seipsum obtulit Patri, dum nobiscum in terris viveret. Tuas orationes ejus orationibus, tua jejunia ejus jejuniis, tuas afflictiones ejus passioni, atque omnes profus operationes tuas operibus ejus adjunges, considerans jam hæc omnia ab ipso Christo unà cum suis operibus Deo Patri oblata fuisse: & ideo cum ejus oblatione tuam etiam concludes, ex utraque unam faciens, quia ipse est via per quam itur ad Patrem.